

Strážkyně plamene.

Nevděčně a bez porozumění, ba dokonce často vyčítavě stojí lidé vůči největším pomocem ze Světa.

Je skličující sledovat to, když i sami ti, co chtějí dobro, se v těchto věcech chovají žalostně nebo se v nesplněných nadějích falešných pozemských přání odvrací pochybovačně od Světa, které právě v jejich nesplnění velmi často poskytuje záchranu a prospěch.

Avšak lidé se vzpurně uzavírají poznání všemoudré lásky jako nejvzdorovitější děti a škodí si tím **takovým** způsobem, že často již nikdy více nemohou stoupat vzhůru a ztratí se jako neupotřebitelné semeno v tomto stvoření.

Nejmenší ze všech zel, která na sebe při svém putování nakládají, jsou rozličné ve vzájemném působení na sebe navazující pozemské inkarnace, které vyžadují staletí, snad i tisíciletí a znovu a znovu nově zdržují možnost vzestupu ducha, nechávají vyvstat nové utrpení a mají za následek zbytečné spoutání neustále novými řetězy, které však všechny musí dojít k uvolnění nevyhnutelně až do toho posledního, nejjemnějšího prášku, dříve než se duch může pozvednout ze svévolně vytvořeného zmatku.

Kdyby bylo Světlo **takového druhu, jako jsou lidé**, tak by nechalo stvoření znaveně padnout; neboť to vyžaduje vskutku neuvěřitelnou trpělivost k tomu, aby se tak odporná a hloupá umíněnost nechala vyžít, a tím ti, kteří ještě chtěním dobra usilují se dostat výše, neztratili svou možnost záchrany a nemuseli

zaniknout ve víru zničení svévolně vytvořeném těmi, kteří se už nechtějí změnit.

Avšak dokonce i z těch, co chtějí dobro, dojde jen malá část ke skutečné záchraně, protože mnozí ještě před tím zeslábnou a klesnou na mysli a někdy také se domnívají, že nastoupili falešnou cestu, protože se tak mnohé staví proti nim a přináší jim mrzutosti, nepříjemnosti a utrpení od okamžiku chtění dobra, zatímco dříve z toho tolik nepozorovali.

S rozhodnutím ke vzestupu v pevném chtění k dobru nastala nejprve pro mnohého doba, která ho chce v prožití falešného myšlení nebo jednání obrousit, přetvořit ke správnému! Čím nápadněji se to ukazuje, tím větší milostí je takový člověk obdařen a tím i silnější je to pomoc ze Světla.

Je to již začínající záchrana, odtrhávání se od temnot, které ho při tom zdánlivě ještě **pevněji** drží v sevření. Avšak pevnějším a tvrdším se sevření jeví proto, že se duch již probouzí, sílí a **usiluje pryč** z temnot, které ho drží.

Jen **úsilí ducha do výše** způsobuje, že uchopení temnotami se jeví jako bolestivější, protože uchopení nemohlo být doposud tak citelné, pokud se mu duch dobrovolně oddával nebo se podroboval tomuto sevření. Vždyť předtím nevytvářel žádný protitlak, nýbrž stále ustupoval, aniž by se vzepřel.

Teprve s jednoznačným chtěním vzhůru se musí pouta temnot stát citelnými a posléze se zaříznu do ducha usilujícího do výše, až se nakonec od nich násilím **odtrhne**, aby se osvobodil od svazků, které ho držely zpět. Že toto odtržení nemůže vždy probíhat bez bolestí, spočívá již ve slově samotném; neboť

odtržení nelze provést s mírností. K pokojnému **odpoutávání** však už nezůstává žádný čas. K tomu klesla tato země již příliš hluboko a světový soud je v úplném konečném naplnění.

To všechno uvážit se však člověku nechce. Tak mnohý si myslí, že jeho rozhodnutí nemůže být správné, protože dříve takové překážky vůbec nepociťoval a mohl se snad dokonce při tom cítit bezstarostně. Tak klesá takovýmto falešným myšlením opět do sevření pěstí temna. Tím se tomu již více nevzpírá a necítí proto sevření již jako nepřátelské. Je tažen dolů, aniž by to ještě bolestně pociťoval, až bude zburčován voláním soudu, kterému se nemůže uzavřít, avšak potom ... pro něj bude již příliš pozdě.

Bude zburčován jen k strašlivému poznání svého pádu do bezedné hlubiny konečného rozkladu, ztracení. A tím nastanou pak muka, která už nikdy nepovolí, nýbrž se musí stupňovat až do hrůzyplného konce možnosti sebevědomého bytí, tedy možnosti být člověkem, která mu mohla přinést blaženost na celou věčnost.

Uvažte, vy lidé, že vy všichni jste ponořeni hluboko v temnotách a že jste se tam sami ponořili! Pokud se chcete zachránit, musíte se zápasem od nich osvobodit, a k tomu vám mé Slovo ukazuje cestu, dává vám možnost ve věděni a sílu provést vaše osvobození a vykoupení!

Jakmile jste rozhodnutí uniknout pádu do temnot, které vás pevně svírají a bez jakéhokoliv slitování strhávají s sebou do každé hlubiny, přichází již s tímto rozhodnutím paprsek Světla a síla je vám bleskově ku pomoci.

Navázali jste si nesčetné uzly do vláken vašeho osudu skrze své dosavadní falešné myšlení, s vás tak ponižujícím konáním. Avšak dosud jste v pěstech temnot na ně vůbec nemysleli, nemohli jste je také ani vidět, ani cítit, protože byly ještě **nad** vámi. Uzavřely vaši cestu a vaše spojení se světlými výšinami.

Avšak při úsilí vzhůru je na vaší cestě opět všechny samozřejmě najdete a musíte je rozvázat, jeden po druhém, a tím se uvolní vaše cesta ke vzestupu.

To se vám pak zdá jako neštěstí a utrpení, jako duševní bolest, pokud jde o uzly vaší ješitnosti a tak mnohého dalšího. Avšak ve skutečnosti je to jediné možné osvobození a záchrana, která ovšem nemůže být jiná, protože jste si sami svou cestu takto připravili a nyní máte jít po ní zpět, jestliže chcete opět dojít do výšin.

Taková je cesta k vašemu osvobození a vykoupení, **taková** je cesta ke vzestupu do světlých výšin! Jiná vůbec být nemůže. A protože se nyní nacházíte v temnotě, je samozřejmé, že se všechno v **tom** okamžiku postaví proti vám jako překážka, poněvadž ve vašem rozhodnutí vzhůru chcete ke Světlu!

Potřebujete jen trochu přemýšlet, abyste porozuměli správnosti tohoto děje a také sami na něj přišli!

Velmi mnozí se však domnívají, že v okamžiku jejich chtění ke vzestupu musí všechno před nimi být zalité sluncem a radostí, že se jim má všechno podařit bez boje, že jim bude cesta ihned urovnána, ba dokonce že jim bude již na začátku a bez námahy padat do klína sladké ovoce jako odměna.

A když je to pak úplně jiné, tak se stávají ve svém chtění rychle znavení, upouští od něj a líně klesnou zpět do své staré dráhy, pokud se ještě nepostaví nepřátelsky proti tomu, kdo jim ukázal cestu, která je vede k osvobození, a tím jim podle jejich mínění způsobil jen neklid.

Taková je většina těchto pozemských lidí! Tupá a líná, domýšlivá, náročná a požadující ještě odměnu a dík, pokud **dovolí**, aby jim byla nabídnuta cesta, která je vyvede z močálu, v němž se líně povalují, aby se v něm nakonec utopili.

Vy však, kteří chcete za sebe čestně bojovat, nikdy nezapomínejte, že se nacházíte v **temnotě**, ve které je dobré chtění ihned napadáno.

Také vaše okolí bude se snažit rychle uplatnit práva, jestliže se odvážíte se od něj odloučit, abyste se neutopili.

I když se předtím nikdy nikdo nestaral o to, co chtěla vaše duše, nikdo nedbal toho, zda byla blízko vyhladovění nebo smrti žízní, když nikdo neprojevil ochotu vás občerstvit, tak v tomto okamžiku, protože jste se opovážili sami vkročit na jedinou pravou cestu k vykoupení, se náhle a rychle ohlásí, abyste od nich neodešli.

Domněle se pak starají o spásu vaší duše, ačkoliv vám podali již více než jeden důkaz o tom, že jim vaše duše a vaše pozemské bytí bylo ve skutečnosti zcela lhostejné!

Je to tak nápadné, že se to jeví až směšně, když se to dá tak často pozorovat, a zřetelně to ukazuje, že všichni tito milí pozemští příbuzní nebo ostatní známí nejsou ničím jiným než

slepými nástroji temna, jehož tlaku jsou poslušni, aniž by si toho byli vědomi. Nedbáte-li jich, tak ve svém jednání ukážou, že to **nebyla** starostlivost o vás, která je k tomu podnítila; neboť skutečná starostlivost by v sobě musela nést lásku k bližnímu. Láska však není v tom, když vás zlobí zlomyslnými poznámkami nebo škodolibými hovory o vás a když se vám dokonce snaží jakýmkoliv způsobem škodit.

Vzkypí také zřetelně a rychle nenávist, kterou chová veškeré temno proti usilujícím ke Světlu! Pozorujte a uče se **na tom** temno poznat. Právě **na tom** také uvidíte, že jste si zvolili **správnou** cestu; neboť temno se **musí projevit** způsobem, který je jemu a jen jemu vlastní!

Naučíte se to snadno rozeznávat! A přes vás je pak řízena nakonec vlastní nenávist temna a také jeho otroků proti tomu, který **jest** Slovem a který je nabízí lidstvu k vykoupení!

Dbejte toho! Neboť tak ihned poznáte všechny v soudu již zavržené trabanty Luciferovy.

Odvraťte se od nich a nesnažte se jim více pomáhat Slovem; neboť jim nemá být již více nabízeno! Musíte je od nynějška z toho **vyloučit**, pokud vy sami nechcete utrpět škodu nerozvážným vycházením vstříc.

Vaše láska náleží **Světlu** a všem, kteří ke Světlu usilují v čistém a pokorném chtění, avšak ne těm, kteří musí být z tohoto stvoření vyvrženi, protože jsou škodliví.

Především je volání namířeno znovu k **ženství**! Ženství ve svém jemnějším citění má schopnost, rozeznat s neklamnou

jistotou, co patří ke Světlu a kde je k tomu ještě naděje, a co beznadějně propadlo temnu a musí s ním zahynout podle svaté vůle Boží!

K tomu se však musí nejprve samo toto ženství očistit a pozvednout se z bažiny, do které lehkovážně zavedlo celé lidstvo! A také teprve potom, když od něj odpadne ješitnost, bude moci opět **správně** cítit.

Znovu žaluji na ženství všech vyvinutých, které se **přiliš** ochotně nechalo svést, aby sestoupilo dolů ze stupně, který mu Stvořitel milostivě přidělil, a místo Božího požehnání šíří jen zkázu, křiví všechno ušlechtilé, které mělo **udržovat** přímé a také nezkalené.

Ženskou důstojnost strhlo do prachu! Celé jeho smýšlení a jeho úsilí bylo podrobena nejnižší vypočítavosti a veškerý půvab jeho založení, který mu byl Stvořitelem poskytnut jako dar, aby jím v duších udržovalo touhu po kráse světlých výšin a podněcovalo potřebu chránit všechno čisté, tak tento půvab sám o sobě plný vznešenosti byl zavlečen pozemským ženstvím zcela posměšně do hlubokého bahna, aby ho hříšně využilo jen **pro pozemské cíle!**

Žaluji! Ještě nikdy žádný tvor stvoření neklesl tak hluboko, jako to učinila žena této země!

Vzájemné působení ve svaté síle Světla zasáhne nyní s nezadržitelnou prudkostí každou ženu, která se nechce probudit k čistému a vznešenému poslání, které jí Stvořitel v milosti kdysi vložil do rukou a k němuž ji rovněž vyzbrojil!

Je to ženství, žena, kterou Stvořitel kdysi vyvolil jako strážkyni svaté touhy po Světle ve všech svých stvořeních a vyzbrojil ji k tomu schopností nejjemnějšího cítění! Povstala proto, aby mohla bez omezení přijímat paprsky Světla a nejčistším způsobem je předávat muži, stejně jako i svému okolí.

Z tohoto důvodu uplatňuje vliv, lhostejno, kam přijde. Ona je k tomu obdařena svým druhem. A tento dar milosti použila k pravému opaku.

Vliv, kterým ji Bůh obdařil, uplatňuje k dosažení egoistických a často zavrženíhodných cílů, namísto povznášení svého okolí a udržování živé touhy po Světle v duších během jejich putování hutnými úrovněmi, které jim mají sloužit k vývoji a dozrávání k duchovním výšinám!

Ona tím měla být oporou a podporou putujícím, svým bytím měla poskytovat povznesení a posilu a neustále udržovat spojení ke Světlu, k prapůvodu všeho života!

Mohla tuto zemi již dávno zformovat v ráj v hrubohmotnosti, radostně se zachvívajíc v nejčistší vůli Všemohoucího, Pravěčného!

Avšak strážkyně plamene svaté touhy po Světle selhala, selhala tak, jako dosud nikdy neselhal žádný tvor, protože byla vyzbrojena dary, které by ji nikdy nemohly nechat se zřítit! A ona s sebou do bažin temna strhla celou světovou část!

Má se jí však dostat **plné** odplaty za toto nevýslovně rouhavé konání, když sama pošpinila to **nejčistší**, jehož měla zůstat **strážkyní**!

Daleká je cesta a veliká námaha, kterou má před sebou **ta** žena, která touží v budoucnosti spolupůsobit. Avšak bude se podílet na milosti zvýšené síly jenom natolik, jak bude poctivě chtít! Nechť si to však nepředstavuje tak snadným.

Dosažení vysokého vyznamenání smět se opět stát strážkyní touhy po Světle a udržovat ji ve hmotnosti živou, prostřednictvím čistoty své ženské důstojnosti, **vyžaduje být** v neustálé bdělosti a neochvějné věrnosti!

Probud' se, ženo této země! Staň se opět čistou a věrnou ve svém myšlení a konání a udržuj celé své chtění pevně zakotveno ve svatosti vůle Boží! Probud' se, nebo zajdi v nezměnitelné spravedlnosti Páně! Nebude ti dána žádná možnost, abys příštímu pokolení na zemi ještě jednou tak těžce uškodila. Kdo z ženství chce žít v říši tisíce let zde na zemi, staň se nejčistší strážkyní nejsvětější touhy duší po Světle! V nejsvětější síle Boží!

AMEN.